



Cluborgaan van Beneteau Club Nederland

20e jrg. nr. 1 – juni 2020

IN DIT NUMMER

Uit de bestuurshut	1
Sylvesterparty op Terschelling	3
- Piekant	3
- Happy	6
Nieuwjaarsbijeenkomst en fotowedstrijd	9
Klussen in Bruinisse	10



Reparatie urenteller	12
----------------------	----



Gespannen V-snaar	16
Het corona-tijdperk	16
- Phoca	16
- Vela en Swing	17
- BluePassion	18

- John Rensen	19
Markerwadden	20
Van Oceanis naar First	21
Even voorstellen: Stormvogel	22
Penningmeester zwaait af	26
Wie past er nu op de centen	27
Agenda	28
Nieuwe leden	29

UIT DE BESTUURSHUT

Op 18 januari was de BCN, voor de Nieuwjaarsreceptie, te gast in het gezellige restaurant 't Veerhuys in Leerdam. De Sylvesterparty op Terschelling lag nog vers in

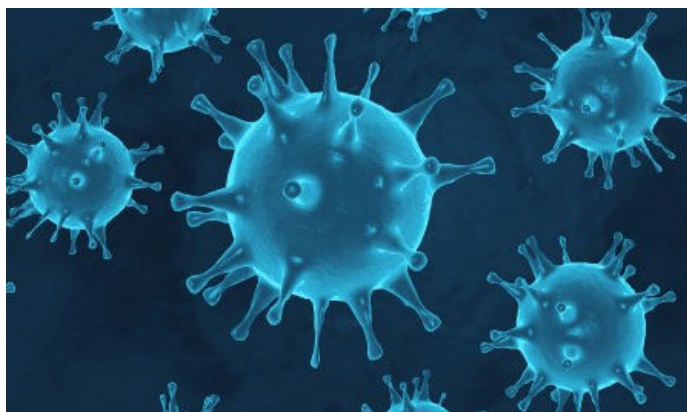


het geheugen en ook andere mooie en spannende herinneringen aan het afgelopen zeilseizoen werden opgehaald. Iedereen had zin in het komende jaar en veel leden hadden al concrete plannen voor langere tochten en vakantiebestemmingen. 2020 zou ook het jaar van het 20-jarig bestaan van de club worden en de eerste ideeën voor de viering werden



geboren. Alles was nog pais en vree. We hadden geen idee hoe anders het allemaal zou worden.

In de aanloop naar de jaarlijkse ledenvergadering werd de wereld plotseling verrast door berichten over een griepje ergens in China. In het begin leek dat nog redelijk onschuldig en hier in Europa, ver weg van China, maakten we ons nog niet echt zorgen. Hoe anders zou dat worden! Het 'griepje' kreeg een naam en de eerste besmettingen in Europa en ook in ons Nederland doken op. edereen had het opeens over Corona en we begonnen ons terecht echt zorgen te maken.



Het lijken net zeemijnen

We moesten vooral zo veel mogelijk thuisblijven en als we al naar buiten moesten, vooral ook 1,5 meter bij elkaar vandaan blijven. In de watersportwereld barstte een discussie los over de vraag of je nou wel of niet naar de boot mocht en of het verantwoord was een rondje te gaan zeilen. Vooral in de sociale media ontstonden hierover felle discussies waar protesten van fanatieke wedstrijdzeilers na een zeilwedstrijd niets bij waren. We gunden elkaar bijna het licht in de ogen niet meer. Ik ga daar geen mening over ventileren maar

ben er wel van overtuigd dat het gros van de mensen naar eer en geweten handelde.

Terug naar de BCN, de algemene ledenvergadering kon natuurlijk niet doorgaan en daar hebben jullie allemaal bericht van gehad. Hierdoor ontstond er wel een uitdaging want de verkiezing van een nieuwe penningmeester stond op de agenda. Edo de Visser stopte na vele jaren met het penningmeesterschap en Hans de Wilde was de beoogde opvolger. Uiteindelijk hebben we Hans tot interim penningmeester benoemd en moeten we dat in de komende ledenvergadering bekrachtigen. Verderop in dit nummer stelt hij zich voor. Door de beperkende maatregelen sneuvelde vervolgens ook de Koningstocht en ook de Beneteaucup moest het ontgelden.

Inmiddels ziet de toekomst er gelukkig wat rooskleuriger uit, lopen de IC's leeg en de terrasjes weer voller. Ook in de landen om ons heen zien we versoepelingen van de beperkingen en het lijkt erop dat we het ergste achter de rug hebben. Laten we hopen dat deze trend zich voortzet en er niet opnieuw een heftige uitbraak van het virus komt. Het zogenaamde 'nieuwe normaal' moet dat voorkomen. Nu vind ik dat 'nieuwe normaal' een vervelende kreet en ik zou het liever over het 'nieuwe abnormaal' hebben. Zoals we nu ons toekomstig leven zien is in de huidige maatschappij met zijn dichte bevolking volgens mij niet houdbaar en we zullen ooit terugvallen op onze oude gewoonten en gebreken.

Ook de BCN gaat, zodra dat verantwoord kan, de draad weer oppakken. Het bestuur heeft al digitaal vergaderd en we gaan



zoeken naar een mogelijkheid om de ledenvergadering doorgang te kunnen laten vinden. Zeker zo belangrijk is de viering van ons 20-jarig bestaan. Natuurlijk onder voorbehoud plannen we daarvoor het weekend van 3 en 4 oktober en we willen dit combineren met de afsluittocht. Ik zou zeggen, zet het alvast in je agenda. Mogelijk volgen er nog extra evenementen. We houden ons altijd aanbevolen voor suggesties.

Ik wil afsluiten met iedereen een gezonde 2^e helft van 2020 toe te wensen en hoop dat buiten alle andere zaken ook het zeilseizoen nog mooie momenten en ervaringen gaat opleveren.

Arjen Weber – Secretaris

SYLVERTERPARTY

Een zestal Beneteaucub-boten heeft zich eind december 2019 begeven naar Terschelling om daar Kerst en Oud en Nieuw te vieren. Van de partij waren:

BluePassion - Rob Querner en Joke Buddingh

Swing – Jan Huisman en Marga Visser

Vela – Arjen en Ilse Weber

Piekant – Hans Piels en Joke van den Heijkant

Equipe – Jack en Nenna van Nieuwkoop

Happy – Ryan de Wit en Mascha van Duijn

Rob en Joke komen er al jaren, Arjen en Ilse voor de tweede maal maar de anderen waren er voor het eerst met Oud en Nieuw. Uw redactie, die twee weken op de boot in



Terschelling verbleef, vond het een geweldige ervaring en zal, als het maar enigszins mogelijk is, er een jaarlijkse trip van maken. Het bijzondere is dat je ritme door de korte daglichtperiode compleet anders is dan midden in de zomer en de temperatuur natuurlijk ook, maar het was er niet minder gezellig om en dus zeer aanbevelingswaardig.

Zie hieronder de verhalen van Piekant en Happy.

Een uitgebreide fotoreportage is ook te vinden op de BCN-website in Fotoalbums.

PIEKANT

VOOR HET EERST OP TERSCHELLING MET OUD EN NIEUW

In oktober hebben we de Piekant verwisseld voor een andere Piekant en aangezien er verse antifouling op gesmeerd is en van binnen en buiten gepoetst, was ze dus klaar om mee te varen. We hebben natuurlijk al van Bruinisse naar Volendam over zee en een aantal tochtjes op het Markermeer gevaren maar veel mijlen zijn nog niet gemaakt. Maar Terschelling lonkt en voor het weer hoeven we het niet te laten dus de plannen zijn gemaakt en de boot gereed. We vertrekken Tweede Kerstdag met een



heerlijke wind richting Enkhuizen. Plots herinner ik me dat er iets was met de Naviductsluis. Eerst maar eens bellen en het antwoord was duidelijk. De sluis draaide niet op zon- en feestdagen. Wat nu? Een alternatieve route via Lelystad kostte ons toch weer een paar uur en ons beoogde doel Stavoren was niet haalbaar. Er werd ons door de centrale meldpost een schutting voorgesteld om 18:00 uur met twee andere zeilboten. Jammer van onze vroege start maar het leek ons de beste optie. Daar lagen we dan vanaf 15:00 uur te wachten. Dan maar vroeg eten, drinken koffie met kerstbrood, het is tenslotte Kerst, en een kop soep. Als we om 18:00 uur door de sluis gaan is het pikdonker en zie je tegen de verlichting van de haven niet waar je naar binnen moet varen. Alles lag vol en we werden geholpen door een vriendelijke zeiler die de lijnen aanpakte maar ook met een fantastisch deklicht, het leek wel dag. Verder is het sfeervol in de oude haven van Enkhuizen. Nog even wat eten en dan te kooi. Vrijdag 27 december vertrekken we naar Makkum, een prachtige tocht met ruime tot halve wind. In het zonnetje lijkt het wel wintersport op het water. Achter de sprayhood is het heerlijk toeven. In Makkum werden we opgevangen door de havenmeester die ons hielp met water en diesel. We mochten blijven liggen aan de meldsteiger en hoefden niets te betalen. Na een uur kwamen Jack en Nenna van de Equipe achter ons liggen en na een lange borrel halen ze de lasagne uit hun koelkast en eten we gezellig samen. We vertrekken om 10:00 richting de sluis bij Kornwerd. Het

was al aardig vol in de sluis en we konden er maar net bij, schuin tussen een zeilschip en een catamaran. Op het Wad was er weinig wind en met de gennoa, de motor en de Top 2000 luid en duidelijk aan, bereiken we om 14:45 Terschelling. Er zijn nog twee mooie plekjes naast elkaar met de kont naar de steiger. Om 17:00 trekken we de champagne open voor onze Beneteau-vrienden om de nieuwe Piekant in te wijden. Het was gezellig met Jan, Marga, Arjen, Ilse, Jack en Nenna. Zondag uitgeslapen en een zondag-ochtendontbijt genoten. Als we gaan wandelen komen we Arjen en Ilse tegen en gaan we samen naar het hoge duin voor warme chocolademelk. Daarna lekker lezen en luieren. Maandag, boodschappen doen en met stralend weer nog maar een wandeling, dit keer langs de bunkers in het bos. Net op tijd terug voor de Toerzeilers borrel in restaurant 't Raadhuis. Daar treffen we weer een grote delegatie BCN-ers en Toerzeilers van de Lowestoft-reis. Erg gezellig om weer anderen te ontmoeten.

*Toerzeilersborrel*



Oudejaarsdag eerst de oliebolle en appelbeignets opgehaald, koffie gedronken bij de Walvis. En weer een wandeling gemaakt tot Kinnun en via de bosrand terug. Het traditionele BCN-sjoelfestival in het havenkantoor begint om 15:00 uur en is met hapjes en drankjes weer reuze gezellig.



Na het "inschuiven" begint het fanatisme in ieder te ontluiken. Nenna wint het spel met hoge score.



Hans met Nenna die net de andere kant opkijkt !

's Avonds gegeten bij de Heksenketel met de Beneteauclub. Zelf hebben we oudejaarsavond op de Piekant naar de oudejaarsconferance gekeken en om twaalf uur gaan we over een spiegelgladde steiger

naar het havenkantoor waar we iedereen een gelukkig en fantastisch zeiljaar toewensen. Het vuurwerk is mooi en de nood-vuurwerkpijlen schieten over de volle haven. We dachten nog, als die maar niet op een schip vallen want ze branden nog lang na.



Terug naar de boot is de steiger niet meer glad en kunnen we gewoon teruglopen. Nieuwjaarsdag worden we door de buurman gewaarschuwd dat er 's nachts een vuurpijl op ons dek terecht was gekomen en dat hij die er snel had afgehaald maar of er nog schade was? Een flinke brandplek op het teakdek, maar gelukkig niet doorgebrand door de snelle reactie van de buurman.

Het is wel mistig maar er vertrekken op deze Nieuwjaarsdag toch wel veel boten dus moeten we verleggen. Rob en Joke komen nog op de koffie en verder brengen we deze dag mistig door. Donderdag 2 januari waait het stevig en nogal zuidelijk, we blijven nog maar even. Vrijdag vertrekken Jan en Marga, Ryan en Mascha in de windshift richting Kornwerderzand, er wordt wel veel regen verwacht en dat trekt ons niet zo na al die mooie dagen op Terschelling. De Swing en de Happy vertrekken dus wel in de regen en stevige wind. Wij overleggen met Joke en



Rob en besluiten dat we de volgende dag vertrekken.

Als we naar een lezing van Mark Slats gaan komen we Joke en Rob en hun vrienden Frans en Janny tegen die al aan tafel zitten om te eten. We schuiven aan en hebben een gezellig diner. Wij vertrekken eerder om naar de avonturen van Mark Slats te luisteren, wat een bijzondere man en wat een avontuur. Erg boeiend wat hem is overkomen en wat hij heeft meegemaakt in de Golden Globe Race.

Hans Piels en Joke van de Heijkant -
Piekant

HAPPY



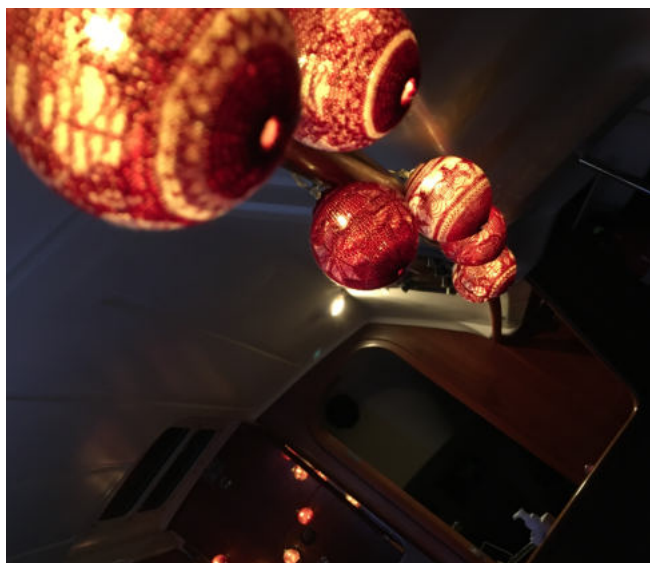
Ruim vijf jaar geleden kwam ik in een tijdschrift een foto tegen die mij zo aansprak dat ik hem voorzichtig had uitgescheurd en in een plastic insteekhoesje in een ordner heb bewaard onder het tabje 'Leuk voor later'. Afgelopen december was het ineens later. En leuk was het zeker.

De desbetreffende foto was een beeld van verschillende zeilboten bij nacht die met hun

in de mast gehesen sfeerlampjes de haven van Terschelling magisch verlichtte. Of het uiteenspattende kleurrijke vuurwerk nu echt was of via Photoshop in de foto was geplaatst, maakte voor mij niet uit. Het idee om ooit oudjaarsavond op Terschelling te gaan vieren zat vanaf dat moment, als een heerlijk droombeeld, in mijn hoofd; Met lief gezellig een paar dagen naar het eiland, in een knus hotelletje, lekker uit eten en dan op oudjaarsavond naar een uitzichtpunt lopen wat uitkijkt over de haven om hier het schouwspel van vuurwerk en de mooi verlichte bootjes te aanschouwen. Het leek mij in één woord zalig. Deze droom realiseren met eigen zeilboot was echter géén onderdeel van mijn romantische plaatje. Ik werd al zeeziek op een steiger.



Het tij kan keren, om het maar in zeemanstaal uit te drukken, want 28 december 2019 stond er een volgeladen bagagekarretje op de steiger van WVL Lelystad naast onze zeilboot. Met wollen sokken, dikke truien én natuurlijk feestlampjes. Na het inpakken van de boot en versieren van de kajuit met de externe kachelventilator op standje hoog, waren we klaar voor onze eerste nacht. Lekker rustig en comfortabel in onze thuishaven.

**Zondagochtend 29 december, vroeg.**

Buiten de luchtstraal van het kacheltje is het fris in de boot. Mijn gezichtstonic blijkt bevroren en Ryan ziet zijn kans op een 'go' voor een inbouwboiler groter worden wanneer ik met een vertrokken gezicht van de kou mijn tanden poets.

Het lijkt of we alleen in de haven zijn, zo stil is het om ons heen. Heel bijzonder. Wat ook bijzonder is, is de stand van ons kompas.

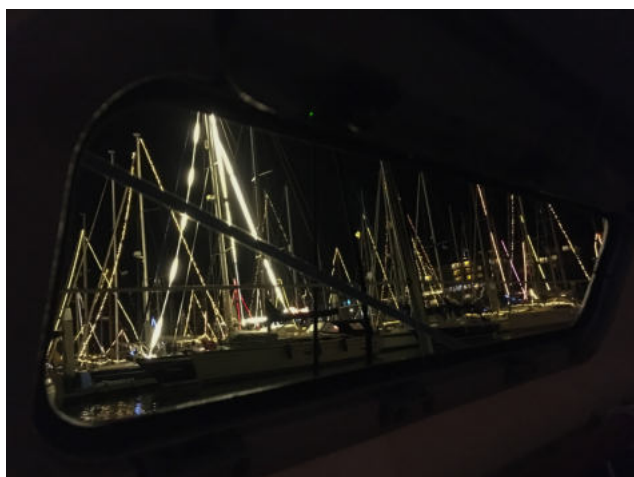


Geen idee wat hier mee gebeurd is. Hij doet het gelukkig wel, maar onder een hele bijzondere hoek. Voorzien van veel laagjes kleding zijn we klaar voor de start en met het weinige winterlicht varen we zachtjes de box uit, op weg naar onze eerste stop; de haven van Makkum. We treffen het met uitstekend zeilweer en een stevige wind die ons rechtstreeks richting Makkum blaast. Onderwijl wij de spinaker hijsen en later ook weer binnenhalen omdat de wind wel heel stevig begint te worden, stromen de eerste WhatsApp berichtjes binnen in de 'BCN op Ts'- groep die speciaal voor dit evenement is aangemaakt. Een aantal BCN leden heeft de tocht naar Ts al achter de rug en is lekker vakantie aan het vieren in een haven die met de dag drukker wordt. Rond 16:30 uur varen wij met de laatste lichtstralen van de dag Makkum binnen. Een warme ontvangst van de havenmeester met gratis overnachting en een toegangkaart voor een warme(!) douche. Heerlijk.



**Maandag 30 december, heel vroeg.**

Ik ben met recht fan van het wad. De verandering van geur en kleur van het water zodra je de sluis uitvaart, blijft een bijzondere gewaarwording. Ik ben dan ook al, ruim voor de wekker gaat, wakker en als een klein kind sta ik in de kuip te springen en te hupsen. Omdat ik er zin in heb, maar ook om de bloeddorststroming in de voeten te houden. Het vriest flink, en daarbij worden we getrakteerd op zonnenschijn en wederom een perfecte wind en windhoek om naar Terschelling te zeilen. Op het wad aangekomen kan het zeehonden spotten beginnen en blijken we beslist niet de enige zeilboot te zijn die de kou aan het trotseren is. In een grote colonne varen allerlei soorten en formaten zeilschepen richting de eilanden. Onze Beneteau 281 gaat voor zijn formaat best vlot en de wind helpt goed mee. Met ruim 6 knopen schieten we het Schuitengat in. Zicht op de Brandaris en dan is het nog maar een klein stukje. Op de kade van Terschelling zwaaien Jack en Nenna als spontaan ontvangstcomité ons welkom. Na het aanleggen wordt het al snel schemer en begint de inmiddels volgelopen haven langzaam te gloeien als een reusachtige vuurvlieg. Vrijwel ieder schip is vrolijk



versierd met lampjes, sterren, rendieren, kerstbomen of zelfs levensgrote sneeuwpoppen. Waar bij de ene boot de verlichting rustig twinkelt is het bij de ander een dolle boel met hysterisch geknipper en van kleur veranderende patronen. Bij elkaar is het in één woord magisch. En zóveel indrukwekkender dan ik ooit had kunnen bedenken.

**Dinsdag 31 december**

Oudjaarsdag en heerlijk uitgeslapen. Arjen heeft een heus dagprogramma in elkaar gezet. "Vanaf 3 uur tot een uur of half 5 sjoelen in het havengebouw. Zelf gooien is niet verplicht maar supporteren wel gewenst. Nemen jullie zelf wat te drinken en knabbelen mee? Om 6u heb ik een diner a la carte gereserveerd. Daarna uitbuiken of naborrelen naar believen en om middernacht gezamenlijk, met alle mensen in de haven, het nieuwe jaar inluiden bij het havengebouw." Nenna blijkt de sjoelkoningin van het jaar te zijn en na een smakelijk en vooral zeer gezellig oudjaarsavond diner is heel Terschelling plots in een dikke mist gehuld. In combinatie met de vrieskou zijn de steigers verandert in spiegelgladde ijsbanen. Voorzichtig schuifelen we gearmd en voetje



voor voetje langs de oliebollenbakkers op de steigers terug naar onze boten. Met een sfeervolle gezamenlijke borrel en mooie zeilverhalen tikken de laatste uren, minuten en seconden van het oudejaar weg. Het havenkantoor blijkt het centrale verzamelpunt te zijn. De mist is een stuk opgetrokken, dus goed zicht op het siervuurwerk en de noodpijlen.



Woensdag 01 januari, Nieuwjaarsdag.

Vanuit ons bed horen en zien we in alle vroegte van het nieuwe jaar een flinke hoeveelheid zeilboten de haven uitvaren. Wij hadden vooraf al bedacht om een paar dagen fijn op Terschelling te blijven dus doen rustig aan. De Nieuwjaarsduik aan de andere kant van het eiland wordt even serieus overwogen, maar doordat nog geregeld de hoofdstroom uitvalt in de haven door alle extra verlichting, kacheltjes en fonduesets

(zijn er echt mensen die gaan fonduen in hun zeilboot?), is er ook zo nu en dan geen warm water in het sanitair gebouw. Gezien de kou, de afstand terug naar de haven met het OV en het risico op geen warme douche bij terugkomst, laten we dat onderdeel van de bucketlist wel overwogen onafgevinkt. Een van de vele goede redenen om in 2020 terug naar Terschelling te gaan met Oud & Nieuw!

Mascha van Duijn & Ryan de Wit - Happy

NIEUWJAARSBIJEENKOMST en FOTOWEDSTRIJD

Dit jaar waren we te gast in 't Veerhuys in Leerdam. Door de setting, niet een eigen BCN ruimte, waren we warempel vergeten wat foto's te maken maar het was er niet minder gezellig om.

De voorzitter deed uit de doeken wat alle plannen voor het nieuwe jaar zouden zijn en het leek een heel leuk jaar te worden. Maar helaas.... Door Corona is voorlopig alles afgelast behalve de Klusdag in Bruinisse op bij Nova Yachting. Toen bivakkeerde het virus nog in China.

Voor de fotowedstrijd waren 16 foto's ingezonden die door alle aanwezigen beoordeeld werden.

De winner is geworden Henri van Blerk met onderstaande foto van zijn boegschroef. Hij kreeg, traditie getrouw, een heel mooie zeilkalender.



KLUSDAG IN BRUINISSE

8 februari hebben zo'n 30 mensen deelgenomen aan de Klusdag in Bruinisse die georganiseerd werd door Nova Yachting. In november vorig jaar kon deze door omstandigheden niet doorgaan. Maar wat in het vat zit verzuurt niet.

Na de ontvangst rond 12:00 met een heerlijke lunch nam Marnix Hameeteman, directeur en onze gastheer, het woord. Hij vertelde wat meer over de Beneteau-groep dan alleen maar dat ze motor- en zeilboten maken en verkopen. Onder de Beneteau-groep vallen zo'n 12 merken met 200 typen boten. Beneteau is "groot" als je hoort dat ze van 1-7-2018 tot 1-7-2019 zo'n 9800 boten gebouwd hebben met 8361 werknemers. Mannen en vrouwen gelijkmatig verdeeld. 53%

van de productie bestaat uit motorboten. Qua zeilboten hebben ze, naast de reeds bestaande boten, in de Oceanis reeks een 53 ft boot in ontwikkeling en in de First range diverse boten van 14-27 ft. Op het gebied van elektrische motoren zijn er wel wat ontwikkelingen maar hard gaat dat niet. Yanmar schijnt binnenkort wel een hybride uitvoering te hebben.



Na zijn verhaal kregen we ruim de gelegenheid om met zijn collega's Arjan en Alex verder te praten over allerlei onderhoud dat je kan plegen. Over alles dat uitgesteld lag op de tafels was van alles te vertellen. Het belang van anodes werd uitgelegd waardoor de kans dat b.v. de schroef aangetast wordt door electrolyse, vrijwel nihil is.



Een schroef zo beschadigd als op de foto zorgt niet voor een efficiënte voortstuwing. Wanneer moet ik mijn verstaging vervangen? En werkt mijn boiler nog goed? Welke cleaner en wax moet ik nu gebruiken om mijn boot er blinkend uit te laten zien? Zo leren we dat je WD 40 niet moet gebruiken als je een afsluiter wilt smeren. Wel Innotec High-Tef Oil.



Hoe krijg ik krassen uit het houtwerk? Heel eenvoudig: Je neemt een soort waskrijt en een klein strijkboutje waarmee je de kras opvult.



Dit waren maar enkele zaken die de revue passeerden.



Bij de watersportwinkel kregen we een korte "splitscursus". Voor iedereen was een stukje lijn geprepareerd waar we een mooie lus in



moesten splitsen. Voor sommige een fluitje van een cent maar voor velen een uitdaging. Het lijkt toch heel eenvoudig.



Een splits maak je omdat het de breeksterkte het minste verzwakt. Een paalsteek is slechter, maar de beste nummer 2. Polypropyleen is de enige drijvende lijnsoort. Deze komt dus niet in je schroef als ie in het water valt.

Nog een belangrijke laatste tip:
Als er een onderdeel van je Beneteau-boot stuk of versleten is en je wilt dat vervangen dan heeft Nova Yachting toegang tot de Beneteau-Portal waar zij alle onderdelen voor elke type boot kunnen opzoeken en bestellen. Helaas kunnen we dat niet zelf.

Al met al een zeer interessant, leerzaam en goed georganiseerde middag die werd afgesloten met, hoe kan het ook anders, een prima borrel met heerlijke hapjes en voor een aantal van de deelnemers een gezellig diner in het havenrestaurant.

Marga Visser en Jan Huisman – Swing

REPARATIE URENTELLER-DISPLAY VOLVO

Toen we in 2009 onze boot kochten werkte de display al niet en sindsdien is dat zo gebleven ook. Dit is een bekend probleem bij Volvo Penta toerentellers en ik maakte me er niet zo druk over. Omdat ik, vanwege onderhoudsintervallen van de motor, toch graag urenstanden wilde bijhouden, heb ik ondertussen al wel een extra urentellertje ingebouwd. Slechts 1 maal heeft de originele display zijn geheimen blootgegeven en kon ik de urenstand noteren en wist ik het verschil met de nieuwe urenteller. Toch bleef het me irriteren dat ik een display had die niets aangaf. Het zal wel aan mij liggen maar daar kan ik nu eenmaal niet zo goed mee overweg. Op een mooi moment kwam ik erachter dat de urenstand in een andere chip wordt opgeslagen dan de chip die de aansturing van het display regelt. Dus ging ik op zoek naar een nieuw display. Ali verkoopt bijna alles en zelfs nieuwe displays voor de Volvo Penta toerentellers en voor iets meer dan €15 valt hij bijna vanzelf een keer op de mat.

Het vervangen van de display is even een puzzeltje maar bleek uiteindelijk goed, en redelijk gemakkelijk, te doen. Voorwaarde is wel dat je van priegelwerk houdt en dat je geen olifant in de porseleinkast bent. Voor iedereen die hetzelfde probleem heeft en graag de uitdaging aangaat, volgt hieronder de werkbeschrijving. Alvast succes gewenst!

Begin met het bestellen van het display op bijvoorbeeld Aliexpress. De zoekterm is 'Toerenteller LCD display voor Volvo'. Dan even wachten (+/- 4 weken).



Zodra het display binnen is begint het echte werk. Mijn advies is om alles wat je demonteert op een schone doek en in volgorde van demonteren neer te leggen. Dat voorkomt later fouten bij het monteren. Werk met schone en vetvrije handen!

- Maak de achterkant van het instrumentenpaneel vrij. Ik hoefde alleen maar een paneel in de achterkajuit te verwijderen.



- Trek vervolgens de stekker en het lampje uit de toerenteller. Vervolgens draai je de 2

ronde moeren van de montagebeugel los en verwijder je de beugel. Het huis van de toerenteller zit met een bajonetsluiting in het instrumentenpaneel vast. Draai het witte huis van de toerenteller en neem de toerenteller naar achteren uit.

- Verwijder het glas van de toerenteller. Dit zit met een rubberring in het huis geschoven. Mogelijk zit er wat vuil tussen en gaat het wat lastig, er is echter geen borging of zo. Verwijder de losliggende zwarte metalen ring uit het huis.



- Nu volgt het lastigste deel van de klus, de wijzer en de wijzerplaat moeten losgemaakt worden. Begin met de demontage van de wijzer door deze in het midden met duim en wijsvinger vast te pakken en voorzichtig van de as af te trekken. Zorg dat je de wijzer niet verdraait want hij moet uiteindelijk weer in de nulstand teruggeplaatst worden! Door mijn duim en wijsvinger tegen de wijzerplaat af te zetten lukte dit mij gemakkelijk. Door als het ware mijn vingertoppen over de wijzerplaat te draaien.
- Nu is de wijzerplaat aan de beurt. Deze maak je los door de 2 schroeven op de wijzerplaat los te draaien. Gebruik een zo breed mogelijke schroevendraaier die goed



in de zaagsnede past. Let erop dat je niet uitschiet en de schroeven of de wijzerplaat beschadigt. Dat blijf je altijd zien.

- Nu ga je het binnenwerk van de toerenteller uit het huis halen. Draai aan de achterzijde van het huis de drie kleine schroeffjes los en laat het binnenwerk aan de voorzijde uit het huis zakken.

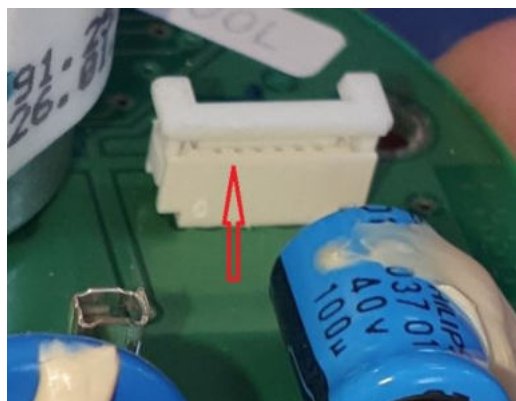


- Het binnenwerk ziet er als volgt uit. (Let niet op de 3 schroeffjes)

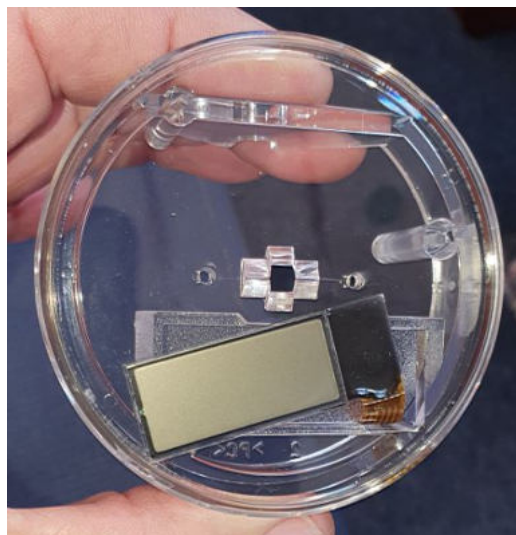


- Het binnen werk bestaat uit 2 delen die je voorzichtig van elkaar af kunt tillen. Als je dat doet kun je de flatcable van de display

losmaken. Dit doe je door de vergrendeling van de flatcable voorzichtig, met een kleine schroevendraaier, omhoog te duwen. Dat is een soort laadje. Als het open is kan de flatcable eruit.



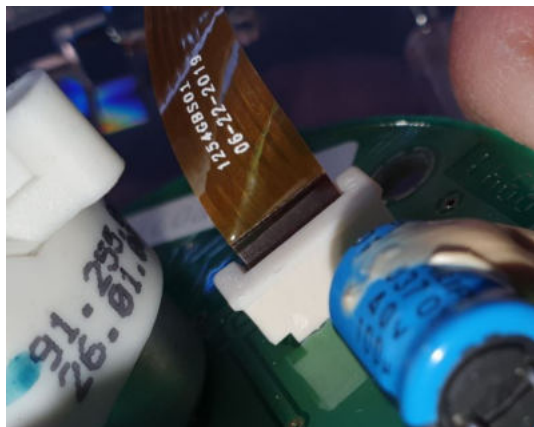
- Nu zijn de 2 helften los van elkaar en kun je het oude display voorzichtig met een kleine schroevendraaier uit zijn ligplaats halen. Bij mij zat er een stukje dubbelzijdige plakband achter.



- Zo, je bent op de helft. Zweet van het voorhoofd wissen en weer verder maar nu in omgekeerde volgorde.
- Leg het nieuwe display, met of zonder dubbelzijdig plakband, weer in zijn ligplaats.



Pas op dat je de zeer kwetsbare flatcable niet knikt of beschadigd. Steek de flatcable in de connector en druk de borging weer naar beneden.



- Druk de 2 helften weer op elkaar. Op de print zitten lange contact pennen die in de andere helft passen en dit kan maar op één manier.
- Houd de 2 helften goed op elkaar gedrukt en schuif ze weer in het huis. Zet het binnenwerk vast door de 3 schroefjes in de achterkant van het huis te draaien.
- Controleer het display op vingerafdrukken en poets die zo nodig weg.
- Controleer de wijzerplaat op vuil en leg deze op zijn plek. Draai hem met de 2 schroefjes **voorzichtig** weer vast. Schiet niet uit! Eventuele beschadigingen kun je nu nog bijwerken.
- Druk de wijzer een heel klein stukje op de as en controleer de nulstand door de wijzer **heel voorzichtig** naar de nul te drukken. Als de wijzer goed zit druk je hem verder aan.
- Leg de metalenring met de zwarte zijde boven op de wijzerplaat.
- Maak de rubberring van het glas schoon en vet deze met vaseline dun in.

- Druk het glas met de rubberring weer goed in het huis en zorg ervoor dat ook de rubberring rondom goed op zijn plek komt. Deze ring sluit de meter van de natte, boze buitenwereld af.



- Plaats nu de meter weer in het motorpaneel. Draai hem in de bajonetsluiting en zet de montagebeugel terug en met de 2 moertjes handvast.
- Zet het lampje terug en steek de stekker weer in de connector.
- Zet het contact aan en verbaas je over het aantal daadwerkelijke motoruren.
- Start de motor en controleer de werking van de toerenteller.
- Geef jezelf een schouderklopje en zeg; 'dat heb ik eens goed gedaan!'

Mocht het allemaal niet lukken, heb je nog vragen of durf je het niet aan, geef me dan even een belletje op 06-25131475

Succes,

Arjen Weber - Vela

Naschrift redactie:

De urenteller op de Swing van de redactie doet het inmiddels ook weer. Vervangen ging best wel makkelijk. Bedankt Arjen!!!



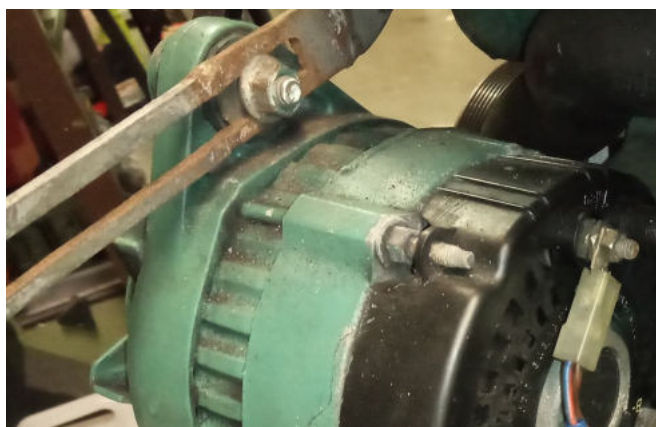
TIP VOOR HET OP SPANNING BRENGEN VAN V-SNAAR

Het op spanning brengen van de dynamo V-snaar is altijd lastig. Slecht bijkomen en geen steunpunten. Tijdens de refit van onze 423 heeft de motor, een Volvo Penta D2-55, een grote beurt gehad. Hierbij was het verbeteren van de opspanunit ook een punt op de toedoe lijst.

Voor tweeënhalve euro een simpel en goedkoop goedwerkende oplossing.



Een standaard kettingspanner gemonteerd op praktisch iedere fiets. Helaas alleen inegalvaniseerde uitvoering te koop.



Oude situatie



Nieuwe situatie

Andries Woltjer - Gryphon

HET CORONA TIJDPERK

PHOCA

Wij zijn Casper en Saskia Kruijer en hebben een Beneteau Oceanis 323 cruiser (hefkiel). Bootnaam: PHOCA

Na enkele jaren op de wachtlijst te hebben gestaan kregen wij in december een telefoontje dat we per 1 januari een plek konden krijgen bij WSV Herkingen.

We wisten ongeveer welke plek het was want we zijn de afgelopen jaren regelmatig als passant in de haven gaan liggen. Nadat we de box bekeken hadden was het voor ons duidelijk: dit wordt onze nieuwe ligplaats.

En dan ga je aftellen. De afgelopen winter hebben we op de kant in Dintelmond gestaan. De afspraak dat de Phoca in het water zou gaan op vrijdag 27 maart 2020 was vorig jaar al gemaakt. We verheugden ons enorm op een mooi vaarseizoen op het prachtige Grevelingenmeer.

En toen kwam Corona.....

Onzekerheid, halen we het dat de boot het water in kan? Dat lukte maar we mochten er



niet bij zijn toe ze het water in ging en ook niet toen de mast er werd opgezet.

In Dintelmond mocht je toen nog wel overnachten op de boot dus we hebben alles op alles gezet om de boot vaarklaar te maken voor de tocht naar Herkingen. Onzekerheid tijdens de stormzondag: kunnen we maandag 30 maart wel over? Mogen we de haven van Herkingen nog wel in? Kunnen we door de sluizen?

Na nog een check op maandagochtend bleek dat we de sluizen door konden en dat we de Phoca in onze box mochten leggen. Maandag 30 maart zijn we dus op de motor (windkracht 1) vertrokken naar ons nieuwe stekje. We hebben de Phoca vastgelegd, kuintent er overheen en zijn vertrokken naar ons huis in Waalre.

Door Corona ging de haven op slot en konden we uiteindelijk 5 weken later er pas weer naar toe. In het begin alleen klussen, later werd dit uitgebreid tot aanwezig zijn op de boot tussen 07.00 en 22.00 uur maar niet overnachten. Daarna was overnachten toegestaan alleen als je eigen sanitair hebt.

Ook op de Grevelingen golden regels. Herkingen ligt op Goeree Overflakkee en valt onder veiligheidsregio Rijnmond. Zo mochten we, toen we niet in de haven mochten overnachten, wel voor anker maar alleen aan de kant van Zuid-Holland. 100 meter verder was de grens met Zeeland en mocht er niet geankerd worden. Ook waren alle mooie eilanden op de Grevelingen lange tijd verboden terrein.

Maar met Pinksteren was het fantastisch weer met wel veel wind op Eerste Pinksterdag. We hebben heerlijk gevaren en

overnacht op de prachtige eilanden aan een steiger.

Het vaarseizoen is door Corona voor iedereen laat van start gegaan met ook weer verschillende regeltjes in de havens.

Lieve mensen, geniet van wat 2020 ons nog te brengen heeft aan zeilgenot en vooral:

Stay Safe, zorg goed voor jezelf

Casper en Saskia Kruijer - Phoca



VELA EN SWING

waren al in Trintelhaven (afgesproken) en toevallig tegelijk met Pinksteren in Oudeschild.

Enkhuizen waar de Swing ligt en Lelystad (Vela) vallen gelukkig in een ander regime dan de Phoca. Voor de havens aan het IJsselmeer gold alleen maar dat er geen passanten welkom waren maar je moest wel zelfvoorzienend zijn. Verder konden we gaan, staan en varen waar we wilden. In Trintelhaven halverwege de dijk Enkhuizen – Lelystad, was er geen enkele controle of beperking. Overigens is daar aan de oostkant van de dijk een heel strand bijge maakt waar je lekker kunt zonnen, wandelen of kitesurfen. Je krijgt ook een zeegevoel door de branding die er bij oostenwind is.

*Trintelhaven*

Passanten zijn weer overal welkom, met in achtneming van de 1,5 meter e.d. Dat levert in Oudeschild onderstaand plaatje op:



Vreemd is wel dat als er alleen maar palen zijn de boten wel direct naast elkaar liggen zoals achterin de haven.

Misschien heeft het te maken met de vingersteigers maar waarom? Elkaar passeren op een vingersteiger kan niet, maar op elkaar wachten wel!

Om er te mogen liggen moet je je een dag van tevoren aanmelden.

Je krijgt dan een mail waarin staat dat je welkom bent of niet. Bij een positief antwoord staat er bij op welke steiger je mag liggen. De procedures e.d. die steeds veranderen zijn natuurlijk terug te vinden op www.waddenhavens.nl.

Jan Huisman en Marga Visser - Swing

BLUEPASSION

Hoe anders zal dit jaar onze zeilreis verlopen? De bedoeling was om na onze verhuizing, van de Gondel in Lelystad naar Parkhaven aan de oever van het IJsselmeer (Lelystad), te vertrekken. Dan na Koningsdag vanaf Vlieland naar Noorwegen te zeilen met als reisdoel: de Lofoten via de Orkney's en de Shetlands, Zo'n 1.200 zeemijlen, een dikke 2.000 km.

De Lofoten is een eilandengroep aan de Noorse kust, boven de poolcirkel.

Alle havengidsen, kaarten (digitaal en analoog) en thermo ondergoed ingekocht. Maar toen kwam Corona en Noorwegen was één van de eerste landen die alle havens sloot. En met de bluePassion als 'Vliegende Hollander' boven de poolcirkel te zwerven met een beperkte hoeveelheid erwtensoep in het vriesvak.... Neen, dat is geen goed plan.



Dus een nieuw plan, plan B. Zeilen in Nederland en misschien België, als dat tegen die tijd open is. De Z-Hollandse en Zeeuwse Eilanden. Daar zijn heel veel mooie stadjes en ankermogelijkheden. Dan maken we er een Elfstedentocht van! En na afloop zien we wel of we een kruisje verdiend hebben..



Hoe druk zal het in Zeeland zijn in de maanden juli/aug in deze Corona-tijd? Dat zou weleens druk kunnen zijn. Dus voor de drukte uit, in de maand juni.

Op 29 mei vertrokken we vanuit Lelystad. Ons verslag is te vinden op www.sybluepassion.nl

Rob Querner en Joke Buddingh -
bluePassion

JOHN RENSEN

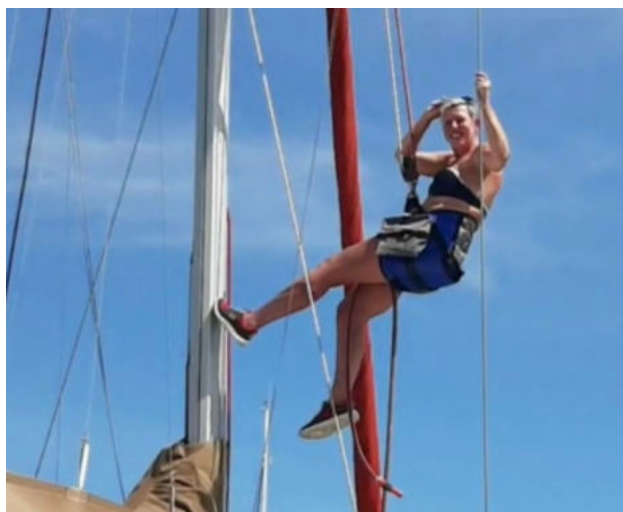
Nee, er valt geen woord over ... u weet wel.

Wij hebben gewoon 3 maanden verplichte vakantie gehouden, waarvan 2 in een lege haven. Wij, dat zijn Soraya en ik, mijn moeder van 87 (die eindelijk eens voor 10 dagen zou meegaan en kwam 3 dagen voor de lockdown), 1 Nederlander die al 30 jaar op z'n First 45.1 leeft, een vlot stel Madrilenen op 'n 30 ft en een platonisch Spaans/Frans stel op 'n catamaran.



Tom hebben we vaak op de thee gehad. Z'n eigen thee, want met dat virus weet je maar

nooit, vond hij. Hij heeft veel geholpen met klussen, drone opnames gemaakt van Soraya in de mast, luidsprekers in de kuip cadeau gedaan, een gat geboord voor de loopplank, reeflijnen vervangen en onze oude buitenboord motor cadeau gekregen, waar Soraya een haat/ergernis relatie mee had. Nee, ik ben niet de enige. Die motor is nu vervangen door een Torqeedo (1103 CS Travel, you nerds). Een vervangmodel voor mij wordt uitgebreid gezocht en getest maar blijkt moeilijk te vinden. Ze zoekt verder.



Een haven buiten het hoogseizoen is hier altijd rustig, maar dit sloeg alles. Eerlijk? Heerlijk! En waarom? We mochten niet uitvaren! Toppie! Daar is nu verandering in gekomen. Voorlopig dobberen we nog tot aan de provinciegrens, want micro organismen behoren niet tot het Schengen verdrag. Vanaf 1 juli zijn die gelukkig ook niet meer schadelijk, want ze volgen de Romeinse kalender, blijkbaar.

Goed, die onzin hebben we dus deze zomer niet meer en dat zal ik geweten hebben. Soraya is een heel consequente vrouw. "Ik heb 3 maanden niet kunnen zeilen, dus ik ga



nu 3 maanden zeilen.” Krijg daar maar een speld tussen.

De tocht vertrekt vanuit Altea, waar we intussen van weten dat het aantal nagels in de steigers 1.351 bedraagt. Behalve op de D-steiger want die heeft 2 losse planken. Eerst Formentera en Ibiza. En deze keer solo. Dan stap ik weer op in Mallorca met 2 zeilvrienden, waarvan hij al voor de 8-ste keer, zij voor de 5-de keer meegaat. Ze zijn op een tocht ook verliefd geworden en wonen nu samen. Onze klantenbinding is nogal uitgesproken.

Met Mark en Corine gaan we een paar weken Menorca verkennen. Dat staat al lang op de bucketlist van Soraya. Ik ben al lang blij dat er 3 die-hard zeilers aan boord zijn. Mijn verantwoordelijkheid gaat dus niet verder als de pompbak en het fornuis. Voor mensen die geen Vlaams begrijpen ... ne pompbak, Poembàk in t Aantwaarps) is een aanrecht - want zoals u allen weet, wij Vlamingen wassen nog af met handpomp en putwater.

Na Menorca gaat Soraya met andere opstappers nog 6 weken verder op de eilanden, om dan uiteindelijk, ruim een half jaar na vertrek, weer aan te komen in Valencia. En daarna ... naar België. Tegen die tijd ook een half jaar geleden. En dat, beste zeilvrienden, is het recept voor een langdurig huwelijk.

Jan Blockhuys en Soraya Rensen – SY
John Rensen

Naschrift redactie: Soraya kan vanaf 21 juni weer overal naar toe varen.

ONS EERSTE BEZOEK AAN DE MARKERWADDEN

We waren er vaak langs gevaren en hadden er al veel over gelezen en gehoord maar nu zijn we er geweest. Het is een prachtig natuurgebied nog volop in ontwikkeling. Vrijdag 29 mei vertrekken we uit Volendam met een NNO 3-4 richting de Markerwadden. Hoog aan de wind halen we Lelystad net en met twee slagen komen we vlak voor de ingang van de haven uit. Het leek al druk, we wisten ook niet wat we konden verwachten. Even doorvaren en aan de buitenzijde was toch nog plaats genoeg. Vanwege de Corona waren de boxen om en om bezet. Even een biertje en daarna op onderzoek uit voor een korte wandeling door de prachtige natuur. Het begint al aardig tot ontwikkeling te komen. Het staat vooral vol met gele bloemen, een soort distel denken wij maar onze plantkunde gaat niet zo ver. Het blijkt moeras andijvie te zijn.



Op de uitkijktoren heb je goed uitzicht.



Vogels horen we overal en verder niets, heerlijk ontspannend! Steltlopers, visdieven en pleviertjes zie je overal en veel verschillende soorten eenden. De zeearend uit de Oostvaardersplassen, die hier weleens een bezoekje komt brengen, hebben we helaas niet gezien. 's-Avonds raakt de haven toch aardig vol en de om en om regel is opgeheven, de boxen zijn behoorlijk breed en anderhalve meter is geen probleem. De wind trekt 's nachts behoorlijk aan, het waait stevig door maar we slapen goed en gaan vroeg op voor de langere wandeling. We lopen een groot rondje van 5,5 km. Omdat er broedseizoen is moeten we een stukje over het strand. We komen niemand tegen en als we terug zijn op de boot, zien we mensen te voorschijn komen om ook de natuur in te trekken.



We ontbijten en vertrekken om 11:00 uur naar de sluis van Enkhuizen. We kiezen na de sluis Medemblik en zeilen heerlijk aan de wind. We weten nu dat de Markerwadden een mooie bestemming is om jaarlijks te bezoeken en de ontwikkeling hier te blijven volgen. Bij het liggeld betaal je een extra

bijdrage voor natuurbescherming, een goed doel en het is het zeker waard.

Met de zeilgroet van de Piekant

Hans Piels en Joke van de Heijkant –
Piekant

VAN O331 NAAR F25S, HOE BEVALT DAT?

In de Après Voile van december 2019 deden we verslag van onze “switch” van een Océanis 331 naar een kleinere zeilboot, een First 25S. Zie het AV-artikel “Een nieuwe start”. De prima verlopen terugreis uit de aankoophaften in Normandië en de zeilervaringen die we in het najaar in Zeeland nog opdeden met onze nieuwe aanwinst waren veelbelovend. Maar het bleek toch een hele overgang van een bezadigde toerboot met veel comfort naar een dartele, Spartaans uitgeruste First van 7,50 m. Dat Spartaanse slaat vooral op de binneninrichting want bovendecks is alles optimaal ingericht op zeilbediening en -trim vanuit de redelijk beschutte kuip. En dat is maar goed ook want activiteiten op open water op het wankelende voordek zijn, zeker op onze leeftijd, alleen kruipend enigszins veilig uit te voeren. Mijn ultieme, met de aanschaf van deze boot uitgekomen, droom in dit verband is de oprolbare code zero die gevoerd wordt op een boegspriet en al in de haven kan worden opgetuigd. We hebben er dit voorjaar al een keertje 8,2 knopen snelheid mee gehaald (nog net niet in plané). En het weggrollen ging verrassend makkelijk. Maar ja, die leefbaarheid binnen hé...daar kon wel het nodige aan verbeterd worden.



Dus moest er afgelopen winter flink geklust worden. Het resultaat: Stevige handgrepen bij de ingang, betere ventilatie van de kajuit en de bakskisten, een vaste DSC-marifoon, de koelbox omgebouwd tot compressor-koelkast, het één-pits gasfornuis vervangen door een tweepits, een draaibeugel voor de plotter/iPad en een mooie IKEA-besteklade ingebouwd onder het fornuis. Dit alles maakt het verblijf aan boord een stukje veiliger en aangenamer.

We hebben ons na de tewaterlating begin april niet al te veel laten hinderen door de coronaperikelen en sindsdien al 300 mijl afgelegd. Vooral op de Oosterschelde, maar we zijn met Hemelvaart ook naar het mooie Cadzand geweest. De vuilwatertank is goud waard want anders mag je in dit tijdperk nergens overnachten. Het aanhoudende prachtige lenteweer gaf alle gelegenheid om de boot en de aangebrachte voorzieningen verder uit te testen. Vooral de

lichtweereigenschappen en de mogelijkheid om hoog en snel, zonder veel drift, aan de wind te zeilen bevalen uitstekend. Vanaf 5 Bft met golven wordt het aan de wind wel een beetje afzien, maar je kunt nou eenmaal niet alles hebben. Een (zeil)boot is en blijft altijd een compromis. Al met al zijn we tevreden met ons First(je) en verwachten er deze zomer nog veel plezier aan te beleven.

Ruud en Joke van Oers - Volador V

ONZE "STORMVOGEL"

Even voorstellen:

Hallo wij zijn Nanno en Tekla, beiden 42 jaar. Sinds oktober 2019 de trotse eigenaren van deze Beneteau Oceanis 361 Clipper uit 2001. "Stormvogel" genaamd.





Waar het zeilen begon:

Een aantal jaar geleden zijn wij van het speedboot varen (wakeboarden) overgestapt naar het zeilen. Zeilen en met de wind spelen was altijd al mijn favoriete bezigheid. Maar zoals velen van jullie vast kunnen beamen: Het überhaupt op het water kunnen zijn, ongeacht het soort bootje, is een feest op zich.

Voor mijn vrouw Tekla met waterangst is dit anders. Zij waardeert vooral het relaxen op de boot in de zon. En zeilen bij licht weer. Ik zelf ben van het avontuur en ben heel leergierig. In 2019 ben ik als opstapper bij een goede vriend gevraagd de North Sea regatta mee te varen. Dat was mijn eerste zee-avontuur. Een wedstrijdje op en neer naar onze Engelse burens. Daarnaast zeil ik nu reeds twee jaar mee als voordekker op een Dehler 36 tijdens de Grevelingen wintercompetitie. Alle zeilhandelingen en ervaring hebben we ons zelf en veelal met behulp van vrienden aangeleerd. En we hebben nog heel veel te leren.

Ons eerste zeiljachtje gekocht in 2017. Dit was een Granada 31 uit 1977. Deze heb ik met behulp van zeilvrienden geheel naar deze tijd gebracht en is nu naar een volgende eigenaar. Een leuke zeiler en zeer

vergevingsgezind. Waarom dan toch verkopen? Ja er is altijd wat te wensen. We waren toe aan een volgend schip dat echt comfort biedt. Twee echte hutten. Een voor onze jongste zoon en een voor ons zelf. Onze oudste is niet zo van het zeilen. Met 18 jaar heeft hij heel andere bezigheden. Een echte badkamer en keuken stonden op de wensenlijst. En ik zelf was klaar met de helmstok. Maar vooral ruimte op de boot zodat het ook met minder weer leuk vertoeven is.



(Granada 31 "Relax")

Het pad van aankoop tot staat van ons schip, mei 2020.

Zoals gezegd kochten we het schip in oktober 2019 te Sint Annaland. Alwaar we "Stormvogel", toen nog de "Sail for Fun" genaamd, naar haar nieuwe thuishaven hebben gezeild. Met windkracht 6 in de rug op een zaterdag laat in oktober samen met zeilvrienden door de sluizen en de Haringvlietbrug door naar Hellevoetsluis, haar nieuwe thuishaven.

Stormvogel lag in eerste instantie boven ons budget. Maar kennelijk moest het zo zijn. De vorige eigenaar vertrok naar het buitenland



en scherpte de aankoopprijs zelf behoorlijk aan. Wat de aankoop voor ons behapbaar maakte.

Het overzeilen was een heel avontuur.

Ondanks alle checks vooraf gooide de motor 20 minuten na vertrek uit St. Annaland al haar koelvloeistof eruit. We zetten snel de fok erbij. Ik ging naar beneden om te kijken waarom de motor temperatuur-sensor alarm gaf. Dat was al snel duidelijk: er was geen koelvloeistof meer in de intercooler aanwezig. Dat lag onder de motor. Allemaal geloozd via de overdruk slang.

Ok, ik besloot het bij te vullen met water en alleen de motor aan te zetten bij het sluizen en de brug.

Gelukkig hadden we goede zeilers bij ons die, anders dan ikzelf, daar hun hand niet voor omdraaiden. Weer een leermoment. Handelen, overleggen en gaan. Het verliep goed. Al zeilend naar Hellevoetsluis liet ze zien dat we een juiste keus hadden gemaakt. Ze was heerlijk stabiel en handelbaar.



Van de winter is als vanzelfsprekend, door de lokale scheepswerf "Yagra",

motoronderhoud gepleegd, de intercooler gespoeld en opnieuw afgevuld. Ook is de waterpomp voor het koelwater gereviseerd. Wat het nu is geweest? Geen flauw idee. Duidelijk was wel dat de vorige eigenaar haar waarschijnlijk seizoen 2019 weer in het brakke water te Sint Annaland had gelegd en wat we denken daarna niet meer met haar heeft gezeild. Sterker nog, wij denken dat ze de afgelopen jaren niet heel veel heeft gevaren en dat het koelwater niet goed door kon lopen als gevolg van het weinige varen. Op dit moment is er geen vuiltje aan de lucht en heeft ze alweer wat motoruren goed gelopen. Mocht iemand dit euvel eerder aan de hand hebben gehad, hoor ik graag wat de ervaringen zijn.

Toen februari/maart 2020 het weer wat beter werd, ben ik begonnen haar uit haar lange winterslaap te halen. Alle vallen had ik er al vanaf gehaald. Gewassen wat nog bruikbaar was en de rest in de opslag gegooid. Ben het dek gaan wassen, polijsten en in de wax gaan zetten. Ze was dof en vuil. En een hele lijst van klussen volgde om haar zeilklaar te maken. Ze was een mooi en goed schip voor een scherpe prijs, maar had wel aandacht nodig. Ze is nu behandeld met de producten van Rewax. Dit had ik ook met mijn Granada gedaan en geeft mijns inziens een top resultaat. Je schip oogt gelijk fris.

Het voornaamste werk was het poets werk. Daarnaast motoronderhoud en ervoor zorgen dat haar onderwaterschip de jaarlijkse aandacht kreeg. Ook is ze nu voorzien van nieuwe degelijke zeilen.

De originele set is er af. Een nieuw grootzeil en high aspect fok geleverd door Hagoort Sails. Wij vinden ze prachtig. En ze zeilen top.



Ik heb de accu-laadinrichting vervangen en netjes gemaakt met behulp van een Victron lader die zowel de startaccu, servicebank als ook de boegschroef accu laadt. En ik heb de boot binnenstebuiten gekeerd om al haar systemen te leren kennen.

Eind april is ze het water uit geweest en is haar onderwaterschip bijgewerkt. Toen heb ik haar romp gepolijst en in de wax gezet. Na het poetsen was het tijd voor haar nieuwe naam.



Een naam die gelijk is aan de naam van het open zeilbootje dat mijn vader heeft gehad.

Covid-19 heeft ons allemaal even met de voeten terug op de grond gezet. Wel zijn wij in de gelukkig omstandigheid geweest dat we in die tijd op gepaste afstand voldoende aan ons schip hebben kunnen en mogen werken. En ook deze tijd hebben we kunnen gebruiken om haar in de topconditie te brengen waarin ze nu weer verkeerd. De haven is enkele weken dicht geweest, maar in die tijd stond ze op de werf waar de eigenaren zelf gewoon door konden werken.

Wat kwamen wij tegen bij het aankopen van een Beneteau Oceanis 361 uit 2001.

Enkele voorbeelden, die overigens bij ieder schip verschillend kunnen zijn.

Bij ons tot nu toe:

- Zeilen vervangen. Deze waren op.
- Electra installatie: zorgen dat alles goed is opgebouwd. Ik vond wat situaties met kroonsteentjes die niet kunnen.
- Van de B&G set was de windvaan kapot. Deze stond vast. Middels het Beneteau forum, heb ik een set kunnen overnemen en met wat spuurwerk op internet is inmiddels alles weer werkend.
- Lekkage bij de Volvo seal. Dit bleek niet de Volvo seal te zijn maar een verrot uiteinde van de uitlaatslang. Dat was even schrikken, maar was ook snel weer verholpen.



Oude slang



Nieuwe slang

Voor de rest was het eigenlijk standaard onderhoud zoals je dat mag verwachten.

Wat de toekomst brengen mogen:

Inmiddels staan, zoals je aan de foto's kan zien, de nieuwe zeilen er reeds op en is ze al meerdere keren het water op geweest om in fitte staat over het Haringvliet te glijden. We kunnen haar nu echt gaan leren kennen. Ze is weer fit voor leuke zeilavonturen.

Projecten in het verschiet? Ja altijd. Koop een boot, werk je We kunnen er in ieder geval enorm van genieten. Wij zijn in de gelukkige omstandigheid van een luxe drijvend en zeilend buitenhuisje.

Wij wensen u een mooi zeilseizoen.

Nanno en Tekla Ouwehand - Stormvogel

EDO DE VISSER ZWAAIT AF

De wereld ziet er laatste drie maanden wel heel erg anders uit dan wat wij gewend zijn.

Het Covid-19-virus heeft de wereld op zijn kop gezet, zo ook in Nederland; evenementen werden geannuleerd, vergaderen alleen digitaal. Dit trof ook onze club. Tot op heden hebben we al onze evenementen geannuleerd en ook onze jaarlijkse ledenvergadering kon niet doorgaan.



De ledenvergadering zou een bijzondere vergadering worden, we zouden afscheid nemen van onze penningmeester Edo de Visser.

Jarenlang is Edo het (financiële) gezicht geweest van het bestuur en heeft hij de financiën beheerd en wel op een voortreffelijke manier. Onze club is financieel gezond. Maar niet alleen op financieel gebied. Hij was een volwaardig lid van het bestuur en als er ergens een probleem zich voordeed, zoals geen start of finish boot tijdens de sluitingstocht... Edo had de oplossing en charterde een van zijn vrienden met een motor- of zeilboot om als startschip te fungeren. Wanneer we bij Edo thuis vergaderden werd het altijd iets later, de nazit was meer dan gezellig.



Edo had al geruime tijd aangegeven te willen stoppen maar dat hij niet zou weg gaan voordat we een opvolger hadden gevonden.

Tijdens de technische dag in februari bij Nova Yachting meldde Hans de Wilde dat hij wel in het bestuur wilde plaatsnemen als penningmeester.

Wij hebben jullie digitaal gevraagd of het akkoord was dat wij Hans als kandidaat penningmeester konden benoemen. Er kwam een unanieme positieve beslissing. Daarmee was het mogelijk dat Edo het bestuur kon verlaten. We hebben alleen nog maar digitaal afscheid kunnen nemen, maar zodra wij weer bij elkaar zijn in een vergadering of een evenement, nemen we op gepaste wijze afscheid van Edo als bestuurslid.

Rest mij niets anders dan Edo namens alle leden te bedanken voor zijn jarenlange inzet als bestuurslid en penningmeester.

Namens het bestuur en leden,
Evert Jochemsen - Voorzitter.

HANS DE WILDE PAST NU OP DE CENTJES



Ik typeer mezelf als een laatbloeier. Laat ik dit verklaren: Als je 60 bent en pas dan start met zeilen, dan ben je aan de late kant. Het is door omstandigheden zo gekomen dat ik ineens het zeilvirus (een gevaarlijke metafoor, tegenwoordig) te pakken kreeg. En dan ook nog uiterst onpraktisch: mijn zeilboot ligt hier (Nederland) zo'n 2500 kilometer vandaan in een haven op het mooie eiland Lefkas (Griekenland). Dus toen de aanschaf gestalte begon te krijgen heb ik spoorwegs mijn vaarbewijs 1 en 2 gehaald en mijn Engelse Marifoondiploma. Vervolgens een driedaagse cursus zeilen bij TipTop-Sailing genomen op het Haringvliet (zeer nuttig) en een paar maanden later afgereisd naar Griekenland voor flottielje zeilen bij Sunny Sailing. Als je zeilbekwaamheden beperkt zijn is dat een prima methode om de zaken verder onder de knie te krijgen. Je wordt in het begin geholpen bij vertrek en aankomst (toch de momenten, waarbij de hartslag wat verder oploopt bij een beginner), niets is gênanter dan met veel geweld (en schade) je boot even "in te parkeren" ten overstaan van aardig wat publiek. Maar meestal liep het allemaal soepeltjes. Je kijkt heel stoer, hanteert het gashendel heel subtiel, laat haar rustig uitdrijven en je geeft op het einde een beetje tegengas om haar stil te leggen. Inmiddels zou ik dit jaar voor de derde maal





in Griekenland gaan varen, maar dat is allemaal nog erg onzeker. Zeilen in Griekenland is genieten. De wind is behoorlijk voorspelbaar en de omstandigheden en het weer zijn fantastisch. Wat is mooier dan te ankeren in een prachtige baai met kristalhelder water?

Mijn boot is een Beneteau Oceanis 411 clipper. Een prachtig jacht dat ik de afgelopen twee jaar behoorlijk heb laten opknappen. Motor, accu's, oven, patrijspooten, sanitair, grootzeil, andere bimini, vervanging bijboot, etc., etc..



Hierbij introduceer ik mijzelf ook maar even in mijn rol als penningmeester. Voor mijn (uiterst) beperkte zeilkennis – en ervaring verwijs ik graag naar het bovenstaande. Als penningmeester heb ik wél enige ervaring: In het dagelijks leven ben ik (adviserend) accountant. Voorts bekleed ik naast mijn penningmeesterschap bij BCN een tweetal soortgelijke functies bij een groot bungalowpark in Drenthe en een scoutingvereniging.

Wat is mijn missie?

In samenwerking met Arjen Weber de ins en outs van de *E-Captain*-software onder de knie krijgen en dat begint al aardig te lukken. Daarnaast het zorgdragen voor het financiële beheer en het daar (heel formeel) uiteraard

ook verantwoording over afleggen en de leden daar tijdig over te informeren.

Graag hoop ik jullie, nu de corona-restricties langzaam wat afnemen, op korte termijn te gaan ontmoeten.

Hans de Wilde - penningmeester a.i.

AGENDA 2020

3 en 4 okt.	4^e LUSTRUM AFSLUITINGSTOCHT IJSSELMEER
Eind okt.	NACHT EN ONTIJRACE opstappen bij grotere schepen die meevaren

COLOFON

Bestuur

Voorzitter: Evert Jochemsen

Secretaris: Arjen Weber

Penningmeester: Hans de Wilde

Evenementen: Joke Buddingh, Edwin van Ginkel, Henri van Blerk

Correspondentie:

secretaris@beneteauclub.nl

Redactie:

Jan Huisman en Marga Visser

apresvoile@beneteauclub.nl



NIEUWE LEDEN

De volgende nieuwe leden heten we van harte welkom.

Naam	Type schip	Scheeps naam	Thuishaven
Harro Schulz			
Peter Jansen	Oceanis 423 Clipper	Jolien	Numansdorp
Rene van der Lugt	Oceanis 40	Solution	Lelystad, Houtribhaven
Jan Vanhex			Marina Albufeira Portugal
Fokke Visser	Oceanis 37	Stella	Harlingen
Rene Nederhand			
Johan van den Driessche	Oceanis 40	Pura Vida	Corfu
Ruben Andriol	Oceanis 393	Saturna	Schokkerhaven
Ron den Ouden	Oceanis 343 Clipper	Soulmate	Port Zelande
Hans Beumer	First 305	First	Ketelhaven



@BenclubNed



Beneteau Club Nederland

www.beneteauclub.nl

Advertenties

De Bénétéau-polis!

- .. een polis op maat
- .. persoonlijk contact
- .. goede voorwaarden
- .. scherpe premie

Vraag vrijblijvend een offerte aan

Suydersee
VERZEKERINGEN

T : 0227 - 712 034 info@suydersee.nl www.suydersee.nl



www.nautiqueclean.com
Professionnels et à la fois

WASH + WAXSHAMPOO	V.A.	€ 7.50	P/Mois
WASH + POLISH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 42.50	P/Mois
WASH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 25.00	P/Mois

BENETAU-CLUBLEDEN WASH+WAXSHAMPOO € 60,00! (tot 15 MTN)

INCL. HULL&DECK VOORRIJKOSTEN + MATERIAAL